

INMA GARCÍA MOMPARNER
3r ESO B
NOSTRA SENYORA DE LA SEU
XÀTIVA

LA INFLUÈNCIA D'UN GRAN HOME

---Fernando! Fernando! Ací! He pillat lloc per a tu i per a Maria.--- li deia mentre ell estava pujant al tramvia.

--- Em pensava que no venies hui a classe! Com he arribat i no t'he vist. ---Va contestar Fernando mentre s'asseia.

--- M'apetia caminar i l'he agafat a l'estació anterior per a trobar lloc, per als tres junts. Has estudiat molt?, com dus l'examen?--- li va preguntar.

--- D'allò més bé! Com feia calor esta nit i no podia dormir, he estat estudiant.--- va contestar ràpidament, mentre veien a Maria.

--- Mira! Ja veig a Maria! Cridem-la quan puge per a què ens veja.

--- Per fi! Ja estem els tres. Volia demanar-vos un xicotet favor. Hui, quan finalitzem les classes, em podeu acompanyar a una xarrada que fan en la teua facultat, per favor?--- va preguntar amb il·lusió.

--- En serio! Però si no he dormit! I damunt María està a prop, però, nosaltres després de l'examen ens hem d'arrimar fins la facultat de medicina! Un altre dia, per fa!--- va dir sorprès.

--- Tranquil Fernando, sé que t'agradarà. El ponent és un científic que de tant en tant, fa classes magistrals a la facultat de María però, a nosaltres, també ens vindrà bé per a farmàcia.

- Ja sé qui és! Don Santiago Grisolí, veritat? Jo t'acompanye! Sí!, ve hui. He sentit parlar molt d'ell. És marqués! Si arribe a saber que volíeu anar, m'haguera mudat! Estarà de gom a gom, però aniré abans i vos guardaré el lloc, com em feu vosaltres tots els matins. En realitat és una classe per als de cinquè, però és un home meravellós, que ens deixa anar a tots els que volem assabentar-nos d'estudis científics. És Valencià, és llicenciat en medicina a València però, va fer el doctorat a Madrid i encara va continuar estudiant a la NYU (Universitat de

Nueva York, EEUU). Allí, va estar sota la supervisió del Doctor i científic Severo Ochoa, el meu gran ídol. Tant de bo poguera jo arribar a la meitat del que ell ha arribat!. ---- va fer un sospir mentre es quedà pensativa.

---Anima't Fernando! a tu t'agrada molt la bioquímica i ell és professor de bioquímica i biologia, és científic, bioquímic, biòleg, acadèmic i no paren de nomenar-lo Doctor Honoris Causa de moltes facultats. Però no sempre està ací, també dona classes arreu del mon, en llocs com Chicago i Kansas. És membre de la Acadèmia Europea de Ciències i Arts, membre de la Reial Acadèmia de Doctors d'Espanya i membre de la Reial Acadèmia Nacional de Farmàcia. A més, li han donat la Gran Creu de l'Ordre Civil de Sanitat.--- li va dir per a convèncer al seu company.

---Dons, bé, aniré. Si em quede dormint em deixaré caure damunt de vosaltres dos, per pesades!--- va contestar Fernando finalment.

Quan van tocar les quatre de la vesprada, els tres amics, estaven asseguts al saló d'actes de la Facultat de Medicina de València. Estaven un poc nerviosos perquè veien que eren dels més menuts de tots els que s'havien acostat a la xarrada. Maria ja havia vist el saló altres vegades però els altres dos no, el més prop que havien estat era a la biblioteca de la facultat de Ciències que es trobava al costat. Encara que les dos tenien moltes escales per a accedir, la de Ciències era un poc més xicoteta i no era tan elegant com la de medicina. Les dos tenien aules escalonades amb fusta per tots els costats, al pis, a les bancades que feien de taula...

Quan va arribar el Professor, els tres es van quedar bocabadats, es van mirar i van exclamar en veu baixeta.

---Sí, és ell! Si és el senyor que ha pujat les escales amb nosaltres i fins i tot, ens ha saludat!!!!--- va quedar sorpresa.

---Ens ha parlat! Si ni ens hem arreglat per a l'ocasió!

---Com anàvem a pensar que un home tan important era tan proper per als estudiants!

Com un grandíssim professor que era, va fer la seua explicació i els tres amics es van quedar prendats d'ell, com la majoria dels que es trobaven al saló aquell dia. Quan van eixir, estaven molt cansats i havien d'agafar el trenet per a tornar a casa. Pel camí, Fernando estava pensatiu.

---Fernando, què et passa? Estàs cansat? T'ha eixit mal l'examen?--- va preguntar preocupada Maria.

---Estàs enfadat amb nosaltres per fer-te arribar a casa tan tard?--- vaig preguntar.

---No, que va! Estic molt cansat però m'ha agradat molt. M'ha paregut un home molt intel·ligent, modest, que ha sabut arribar a tots els que estàvem allí, ha parlat de l'anhidrid carbònic, que sabeu que és el que m'apassiona, però no sabeu el que és més important per a mi, i que per aquest motiu, li tindrè sempre molta estima.--- va contestar finalment.

---El què? Què ens hem perdut?--- van preguntar a la vegada.

---Quan l'hem vist per la Facultat i ens ha parlat com si fora un professor més, encara que, ben paregut, un home pla i a la vegada molt elegant. A mi, em sonava la seua cara, però sabia que no era de la Facultat, i ja he descobert de què em sona. Sabeu que duc la meua falla al cor, que per a mi, les falles són sagrades i per damunt de tot, la meua Na Jordana. Aleshores, no s'ho creureu però és faller d'honor de la meua falla i he tingut el privilegi de veure'l abans que vosaltres!--- va riure, feliç Fernando.

Deu anys després...

---Maria?

---Fernando?---Es van trobar, per casualitat, tots dos i van riure a la vegada.

---Quant de temps sense veure'ns! Com estàs? No ens veiem des de l'any següent d'acabar els estudis!--- va exclamar sorprès.

---Sí! Quina sorpresa més bona! Mira ja tinc un xiquet i una xiqueta. Vinc poc cap a València perquè estic a l'hospital d'Alcoi--- va comentar Maria i van riure tots dos.

---Enhorabona! Jo em vaig casar fa poc, encara no en tinc. Te'n recordes, quan fa molts anys, em va convèncer per anar a veure a D. Santiago Grisolí? Dons, vaig pensar que volia ser com ell, no volia ser farmacèutic i m'he dedicat a la investigació. Soc científic i bioquímic. Aquell dia, teníem por d'entrar a la teua facultat i després, m'he cansat d'estar al laboratori amb gàbies de rates que ens feien tanta por, al principi. Aquella xarada em va canviar la vida.

EPÍLEG

Hi ha persones molt intel·ligents, que deixen a banda la seua categoria social i saben arribar als altres de tal forma que, influeixen i canvien la vida dels altres per a bé. Per tot el que he llegit d'ell, pense que és una d'estes persones, que de segur, amb el seu afany de fer gran la Cultura Valenciana en tots els sentits, haurà influït en molts estudiants com és el cas del nostre Fernando (personatge fictici).

És un Valencià que ens inspira a tots els futurs estudiants de ciències i ens ha marcat una guia de vida que ens demostra que amb esforç s'aconsegueix el que vols.